

תפ"ח (חיפה) 46378-06-21 - מדינת ישראל נ' חביב אבו חביב

תפ"ח (חיפה) 46378-06-21 - מדינת ישראל נ' חביב אבו חביב מחוזי חיפה

תפ"ח (חיפה) 46378-06-21

מדינת ישראל

נגד

חביב אבו חביב (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

[26.06.2024]

לפני הרכב כבוד השופטים: יחיאל ליפשיץ [אב"ד] גלית ציגלר, שמואל מנדלבוים

גזר דין

השופט יחיאל ליפשיץ:

כללי

הנאשם, יליד 1980 ותושב עכו, הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(1)+(2) ס' 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) בצירוף ס' 37 לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 (להלן: חוק המאבק בטרור); ניסיון לפציעה בנסיבות מחמירות ממניע גזעני, לפי סעיף 334 + 335(א)(1) לחוק העונשין + סעיף 25 לחוק העונשין + סעיף 37 לחוק המאבק בטרור; וכן התפרעות, לפי סעיף 152 לחוק העונשין + סעיף 29 לחוק העונשין.

העבירה העיקרית שיוחסה לנאשם בכתב האישום הייתה מעשה טרור של ניסיון רצח, אך בסופו של יום עמדת המאשימה בנדון נדחתה ונקבע כי חלף העבירה לעיל יש להרשיע את הנאשם, כאמור, בעבירה של מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה.

תמצית הכרעת הדין

הנאשם היה מעורב במספר אירועים שהתרחשו בעכו ביום 12.5.21 במהלך מבצע "שומר חומות". באירוע העיקרי הוא נטל חלק, עם אחרים, בתקיפת המתלונן מ.כ. (להלן: המתלונן) שנחבל מאבן שפגעה בראשו וכן הותקף בבעיטות ומכות. בנוסף, מיוחסים לנאשם שני מקרים נוספים, לפני ולאחר התקיפה לעיל. במועד לעיל עובר לשעה 21:00 שוטט הנאשם בשכונת וולפסון בעכו ונודע לו על תקריות אלימות בין יהודים לערבים בעיר. על רקע זה הוא חבר לצעירים ערבים רעולי פנים ברחוב הרצל, ויחד הם יידו אבנים לעבר יהודים שעברו במקום. אחת האבנים שיידה הנאשם נפלה סמוך לצעיר שהנאשם סבר שהוא יהודי. בהקשר זה הורשע הנאשם בעבירה של ניסיון לפציעה ממניע גזעני.

אותה עת, המתלונן - יהודי בעל חזות דתית, נטל חלק בתהלוכה שהתקיימה בעכו סמוך לרחוב הרצל ובמקביל החלו קבוצות של צעירים יהודים וערבים ליידות אבנים אחת לעבר השנייה. המתלונן החליט לעזוב את התהלוכה ופנה לבדו לרחוב הרצל. נקבע בהכרעת הדין שהנאשם לא היה מודע לכך שהמתלונן החליט לעזוב את חבורתו ולהתנתק ממנה, וגם אם המתלונן רץ באופן תמים הדבר לא בהכרח נתפס כך בעיני הנאשם, שיכול היה להבין כי מדובר בחלק מאותו "קרב אבנים" ששני הצדדים נטלו בו חלק. בשלב זה הנאשם הבחין במתלונן רץ לכוונו, ואז - בעודו אוחז באבן שהייתה בידו ולאחר שנטל אבן נוספת מהכביש - רץ גם הוא לעבר המתלונן וממרחק קצר זרק את האבן לעבר פלג גופו העליון של המתלונן. במקביל ידה מתפרע נוסף אבן נוספת לעבר המתלונן שפגעה בראשו של האחרון והוא נפל על הקרקע. בשלב זה הגיעו מספר מתפרעים נוספים והיכו את המתלונן באמצעות חפצים ובבעיטות, ואילו הנאשם ידה לעברו אבן נוספת. התקיפה הופסקה כעבור מספר שניות מירי באוויר שבוצע על ידי קצין משטרה שהבחין במתרחש והתקרב למקום, והמתפרעים התרחקו מהמקום. תוך כדי התרחקות הנאשם מהמקום הוא השליך אבן נוספת לכוון המתלונן. נקבע כי הנאשם אחראי כמבצע בצוותא למכלול הפגיעות שנגרמו למתלונן, בהתאם לתכנית כלל החבורה עליה נמנה הנאשם לתקוף את המתלונן, גם אם התגבשה על אתר ובאופן ספונטני. לצד האמור לעיל נקבע כי הנאשם עצמו השליך לעבר המתלונן שלוש אבנים - שתיים מהן מטווח קצר ובעוצמה, כשאבן אחת אחת פגעה בידו של המתלונן או בחזהו, וכן נקבע כי אף אחת מהאבנים שנזרקו על ידי הנאשם לא פגעה בראשו של המתלונן. למתלונן נגרמו חבלות בגופו ובכלל זאת פגיעות ודימומים בראשו, שני שברים בידו ושבר בחוליה בצוואר. בהקשר למתואר לעיל הורשע הנאשם בעבירות של מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה.

סמוך לאחר תקיפת המתלונן, הגיע הנאשם לזירת התפרעות נוספת, שם - בפינת הרחובות דרך הארבעה ויאנוש קורצ'אק - התגודדו צעירים נוספים וידו אבנים לעבר מכתזי"ת משטרתית וחסמו את נתיבי הנסיעה באמצעות חפצים שונים. בזירה זו הותקף המתלונן מור ג' על ידי אחרים ונפגע באופן קשה. יוער, כי בהקשר לתקיפתו של מור נדון לפנינו הליך נוסף במסגרתו הורשעו שלושה מעורבים נוספים: הראשון בשם קוסאי עבאס, הורשע בעבירה של מעשה טרור של ניסיון רצח ועבירות נוספות; השני בשם אדהם בשיר, הורשע בעבירות של מעשה טרור של ניסיון לחבלה בכוונה מחמירה וכן במעשה טרור של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות; והשלישי בשם בילאל חילואני הורשע בעבירות התפרעות בלבד. גם הנאשם שלפנינו הורשע בהקשר לאירוע זה בעבירה של התפרעות "בלבד".

תסקיר קורבן העבירה

בעניינו של המתלונן הוכן תסקיר מפורט ויסודי ומטעמי צנעת הפרט נביא רק את תמציתו. עורכת התסקיר התרשמה מ"תמונת נזק קשה, ברורה וחמורה" במישורי חייו השונים של המתלונן - הנפשי, המשפחתי, החברתי, הבריאותי, התעסוקתי והכלכלי. מדובר במי שהוא כבן 29 שנים, נשוי ואב לילדים, שבעקבות האירוע אובחן כסובל מפוסט טראומה. המתלונן תיאר את רגעי החרדה שעברו עליו במהלך האירוע, והרחיב על תחושת חוסר האונים והפחד העצום באותם רגעים. הוא אף תיאר את תקופת השיקום הארוכה שלמעשה טרם הסתיימה, והרחיב בנוגע למישורי הנזק השונים. המתלונן חילק את חייו לשניים - טרם הפגיעה ולאחריה, וצוין כי הוא חי עד היום בתחושה של הישרדות ומשקיע משאבים נפשיים משמעותיים כדי לקיים את שגרת חייו. עורכת התסקיר הפנתה להליך הטיפולי אותו עובר המתלונן, בציינה את איתנותו, את יכולותיו ואת התמיכה לה הוא זוכה, כשהודגשו לצד זאת הפגיעה הקשה והסימפטומים עמם הוא מתמודד בגבורה. עורכת חוות הדעת סברה שנוכח תמונת הנזק הקשה יש חשיבות במתן פיצוי כספי משמעותי.

ראיות לעונש

המתלונן העיד במסגרת ראיות המאשימה לעונש. הוא שב ותיאר את תחושותיו במהלך האירוע שהוגדר על ידו כליניץ' במהלכו הוא נסקל "אבן אחרי אבן" במטרה, להבנתו, להמיתו. המתלונן ביקש כי הדין ימוצה עם הנאשם.

עוד מטעם המאשימה הוגש פלט הרישום הפלילי של הנאשם, ממנו עולה כי ההליך האחרון נגדו הוא משנת 2010 (עבירה משנת 2008), אז הורשע בעבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי ונדון למאסר על תנאי; ולפני כן - בשנים 2002 עד 2007 הוא הורשע מספר פעמים בעבירות רכוש, אלימות וסדר ציבורי ונדון למספר תקופות מאסר של עד 12 חודשי מאסר. בנוסף, הפנתה המאשימה לראיות שהוגשו במהלך שמיעת הראיות ובכלל זאת הסרטונים שתיעדו את האירוע וכן התיעוד הרפואי שהוגש בנוגע למתלונן. ההגנה הפנתה לתיעוד הרפואי של הנאשם משב"ס, וכן לעדות הנאשם בה מסר כי הוא סובל מבעיות נפשיות ומטופל תרופתית. נטען כי הנאשם איבד לפני כ 20 שנים יכולת הראייה בעינו הימנית מפגיעת רסיס לאחר שרכב התפוצץ לידו, ולפני כ 5 שנים נורה ברגלו השמאלית וכתוצאה מכך הוא חש חולשה ברגלו. תמצית טענות הצדדים

המאשימה הפנתה לחומרת האירועים שהתרחשו במהלך מבצע "שומר החומות", ובפרט לחומרת האירוע שלפנינו, בשים לב לנתוני הקונקרטיים. הודגש כי המתלונן הותקף על ידי הנאשם ועל ידי מתפרעים נוספים, רבים מול יחיד, במטר אבנים וכן באמצעים אלימים נוספים. המאשימה הוסיפה והפנתה לנזקים הפיזיים המשמעותיים שנגרמו למתלונן, וכן ליתר נזקיו כפי שבאו לידי ביטוי בתסקיר קורבן העבירה. ניתן משקל לערכים המוגנים שנפגעו בכל חלקי האירוע, והם הגנה על שלמות הגוף, הכבוד והנפש, ומידת הפגיעה בערכים אלה. לאחר שהמאשימה הפנתה לפסיקה שלשיטתה מייצגת את רמת הענישה הנוהגת, היא עתרה למתחם שבין 10 ל 15 שנות מאסר. באשר לעונש בתוך המתחם, עתרה המאשימה לעונש בתחתית השליש העליון של המתחם, בשים לב לעברו הפלילי של הנאשם ואי קבלת האחריות מצדו, שבאה לידי ביטוי, בין היתר, בניהול ההליך.

מנגד, אישר בא כוח הנאשם כי נסיבות האירוע אינן קלות. עם זאת, הוא הפנה לכך כי כבר בהכרעת הדין נקבע שמדובר באירוע שחומרתו פחותה מהאירוע במהלכו הותקף המתלונן מור. בא כוח הנאשם הפנה לכך כי למעשיו של הנאשם לא קדם תכנון של ממש, והם היו תגובה להגעת קבוצת יהודים לשכונת המגורים שם שהה, ובהמשך ל"קרב האבנים" שהתפתח במקום. עוד הודגש שהאירוע היה קצר ולא נלוותה לו מידת האכזריות המגיעה לכדי מה שבא לידי ביטוי באירוע במהלכו הותקף מור. בא כוח הנאשם הפנה לפסיקה מגוונת (הוגשה במסמך נפרד לנט המשפט) ונטען כי המתחם לו טענה המאשימה אינו עולה בקנה אחד עם הפסיקה שעסקה במקרים דומים ועם רמת הענישה הנוהגת. נטען שהמתחם הראוי בענייננו צריך להיקבע בין 3 ל 6 שנות מאסר. לגבי העונש בתוך המתחם, נטען שיש ליתן את הדעת לתקופה הממושכת בה מצוי הנאשם במעצר באגף בטחוני בתנאים קשים; לכך כי עברו הפלילי ישן ואין מקום ליתן משקל לעבירות שנעברו לפני כ 20 שנים; עוד צוין כי מדובר במי שגדל בתנאים קשים ביותר וחרף זאת מזה שנים רבות חי חיים נורמטיביים ועובד לפרנסתו חרף קשייו הפיזיים - עיוור בעין אחת, מוגבל ברגלו וסובל מבעיות בתחום הנפשי.

בדברו טרם העונש (זכות המילה האחרונה) ביקש הנאשם סליחה מנפגעי העבירה שישבו באולם; טען ש"לא התכוון" ושאינו דבר נגד יהודים. הנאשם הוסיף שאינו מרגיש שייך לסביבה האנושית בה הוא נמצא כיום בין אסירים ביטחוניים.

אין חולק על אודות חומרת האירוע במהלכו הותקף המתלונן מ.כ. על ידי חבורת אנשים שכללה גם את הנאשם - שהיה היחיד שהועמד לדין בהקשר למקרה זה. חבלותיו הפיזיות של המתלונן קשות, ולא פחות מכך גם יתר הנזקים שפגעו בכל מישורי חייו ותוארו באריכות בתסקיר קורבן העבירה.

נקבע בהכרעת הדין כי הנאשם יצא "לחפש צרות" אותו יום; הוא נתקל בכוח משטרה ואז כיסה את פניו באמצעות חולצתו, ולאחר מכן תקף את המתלונן משום יהדותו ולאחר שהבחין שערבים רודפים אחריו. נתונים אלה עומדים לחובתו והביאו להרשעתו בין היתר בעבירות חמורות ביותר. מנגד וכתונים שיש בהם להפחית במידת מה מחומרת מעשיו, ניתן להפנות לכך שעובר לתקיפת המתלונן היו שתי קבוצות שיידו אבנים זו לעבר זו, של יהודים ושל ערבים וכאשר הנאשם הבחין במתלונן הוא יכול היה לסבור שהאחרון נמנה עם קבוצת היהודים. עוד אפנה לכך כי האירוע בכללותו - ביחס למתלונן - היה קצר ביותר וארך כ 11-12 שניות בלבד (ר' פסקה 19 להכרעת הדין) בטרם נמלט בעקבות הגעת קצין המשטרה. בנוסף, וחרף העובדה שהנאשם נושא באחריות פלילית כמבצע בצוותא למכלול נזקיו של המתלונן, סבורני כי ככל שהדברים נוגעים למידת האשם ולמידת ה"רוע" שהנאשם גילה במעשיו, ניתן להתחשב באופן מסוים בחלקו ובעובדה שלא הוא זה שגרם, בפועל, לנזקים החמורים שנגרמו למתלונן. עם זאת - וזאת יש להדגיש - חרף הנתונים שיש בהם לכאורה להקל במעט ממידת האשם של הנאשם, מידת הפגיעה בערכים המוגנים והם שמירה על ערך חיי האדם ועל הפגיעה בגוף ובנפש, גבוהה; וכך גם מידת האשם שיש לייחס לו.

בפסיקת בית המשפט העליון שהתייחסה לאירועי "שומר חומות" וכן לאירועים דומים, נקבעו הקווים המנחים לגבי ענישה במקרים שכאלה: ראשית, הודגשה החומרה בעבירות של התפרעויות המונים "אשר מציבות סכנה ישירה וממשית לחיי אדם, ואף עלולות להוביל לפגיעות רציניות בגוף וברכוש". לכן, נקבע כי "יש לנקוט במדיניות ענישה אשר תרתיע ותרסן התפרעויות העלולות לסחוף המון רב ולצאת מגדר שליטה" (ע"פ 901/22 מדינת ישראל נ' אסווד, פסקה 8 (24.2.22) (להלן: עניין אסווד)); שנית, נקבע כי כאשר המעשים בוצעו על רקע לאומי או גזעני, נדחים ככלל שיקולי ענישה אחרים וניתנת בכורה לשיקולי הגנה על שלום הציבור, ולשיקולי ההרתעה - הכללית והפרטנית (ע"פ 577/22 מדינת ישראל נ' אוחנינה, פסקה 10 (6.3.2022)); שלישית, אחריות הנאשם, וכנגזרת מכך העונש שיש לגזור עליו, אינם נקבעים רק על פי תרומתו הישירה לאירוע, אלא - בהינתן אחריותו הפלילית כפי שנקבעה בהכרעת הדין - גם על פי הנזק לו גרמו יתר המבצעים בצוותא (עניין אסווד בפסקה 9); רביעית, על הענישה במקרים שכאלה לשקף את הפגיעה הפוטנציאלית הנשקפת לשלום הציבור, גם אם לא התרחשה בפועל פגיעה שכזו; חמישית, נקבע שיש ליתן משקל לפרק הזמן שבו נעברו העבירות - היינו כאשר מדינת ישראל הותקפה מבחוץ ובמקביל התחוללו הפרות סדר המוניות (עניין אסווד פסקה 10; ע"פ 8114/22 מדינת ישראל נ' ראזם, פסקה 17 (30.1.2023)).

לעניין מדיניות הענישה הנוהגת, המאשימה הפנתה ל 6 פסקי דין מתוכם 4 בלבד שניתנו בהקשר לאירועי "שומר החומות", כששניים מאותם ארבעה ניתנו בבית המשפט המחוזי ושניים במסגרת ערעור בבית המשפט העליון. פסק הדין הראשון אליו הפנתה המאשימה ניתן על ידי מותב זה בענייננו של אדהם בשיר (תפ"ח 55524-06-21), גזר דין מיום 28.11.22, ערעור על חומרת העונש טרם נדון - ע"פ 444/23). באותו עניין נקבע מתחם בין 8 ל 13 שנות מאסר ועונשו של הנאשם נקבע על 10 שנות מאסר, לאחר שהורשע על פי הודייתו בעבירות של מעשה טרור של ניסיון לחבלה בכוונה מחמירה, מעשה טרור של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, והתפרעות. מעשיו של בשיר נגעו לתקיפתו של מור ג', במהלך אירוע שתואר על ידינו ככזה ש"אינו אלא לינץ' במהלכו הותקף מור באופן קשה ואכזרי, והוא מהבולטים לרעה מבין אירועי 'שומר החומות'..". באותה פרשה אף נגזר דינו של נאשם נוסף בשם קוסאי עבאס ל 17 שנות מאסר לאחר שהורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של מעשה טרור של ניסיון רצח ובעבירות נוספות (גזר הדין אינו חלוט ובנדון הוגשו ערעורים על חומרת העונש ועל קולת העונש - ע"פ 401/24 ו 442/24). כאמור, גם הנאשם בענייננו היה מעורב באותו אירוע, אך הוא הורשע בהקשר זה בעבירת התפרעות "בלבד". יוער, כי כבר במסגרת הכרעת הדין בעניינו של הנאשם ציינו כי: "קיימים נתונים כבדי משקל המאבחים את עניינו של עבאס מעניינו של הנאשם בתיקנו - המתלונן שם (מור) נסע לבקר את אמו שהתגוררה סמוך למקום בו הותקף, ואז בהיותו נוהג ברכבו דרכו נחסמה, רכבו נרגם אבנים וחפצים, וכאשר יצא את רכבו וניסה להימלט רגלית, תקיפתו המשיכה - הן כאשר ניסה להימלט ולהתרחק מרכבו שהועלה באש, והן כאשר שכב פצוע על הארץ ושותת דם, יחיד מול ההמון שעשה בו שפטים, לינץ' במלוא מובן המילה. עבאס עצמו נטל חלק הן בתקיפת מור כאשר האחרון עדיין ישב ברכבו והן כאשר שכב פצוע על הארץ. בנוסף, עבאס תקף את מור באמצעות מקל, ובנוסף לכך נקבע שהוא נושא באחריות גם כמבצע בצוותא. לכן, מבלי להפחית מחומרת העניין במקרה של המתלונן בענייננו, עניינו של עבאס היה חמור יותר הן מבחינה "כמותית" והן מבחינה "איכותית", בכל הפרמטרים האפשריים". (ההדגשה האחרונה אינה במקור - י.ל.). בשים לב גם להערתנו המודגשת לעיל, ייגזר דינו של הנאשם שלפנינו.

ועוד לגבי מדיניות הענישה הנוהגת, בא כוח הנאשם - שהתרעם על הפסיקה הדלה לטעמו שהוצגה על ידי המאשימה ועל המתחם לו טענה - הפנה לפסיקה נוספת. כך לדוגמה הוא הפנה לת.פ. 30684-06-21 (מחוזי חיפה) מדינת ישראל נ' מוריה ואח' (24.11.22). מדובר באירוע שאינו נופל לטעמי בחומרתו מעניינו - הנאשם באותו מקרה וחבורתו תקפו יהודי שעבר עם רכבו בטמרה וגרמו לו, בין היתר, לשברים בחוליות הגב. הם הורשעו בעבירות של מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה וחבלה במזיד ממניע של גזנות, ונדונו לעונשים שהחמור ביניהם היה 7 שנות מאסר (נקבע מתחם בין 7 ל 9 שנות מאסר וניתן משקל לסולחה שהתקיימה עם המתלונן, היעדר עבר ונסיבות נוספות לקולה. לא הוגש ערעור על קולת העונש אלא רק על חומרתו - ע"פ 161/23 וע"פ 449/23 שטרם נדונו). בנוסף, ניתן להפנות לת.פ. (מחוזי חיפה) 30837-06-21 מדינת ישראל נ' עווד (18.6.23) - הנאשם באותו מקרה הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות דומות ביחס לאותו אירוע שנדון במקרה הקודם וכן בגין במעשים נוספים שכללו השלכת בקבוק תבערה לעבר שוטרים. נקבע מתחם בין 6 ל 10 שנות מאסר, ונגזר עונש של 8 שנות מאסר (הוגש על פני הדברים ערעור רק על חומרת העונש, שטרם נדון - ע"פ 5900/23). ניתן להפנות למקרים נוספים בהם הורשעו נאשמים בעבירה של מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה וכן בעבירות אחרות בהקשר לאירועי שומר החומות - כך, בתפ"ח (מחוזי ירושלים) 62111-06-21 מדינת ישראל נ' אלימלך ואח' (13.9.23) הורשע הנאשם העיקרי בעבירה של מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה, לאחר שהוא וחבורתו דקרו מתלונן שכל חטאו היה מוצאו הערבי. החבורה דקרה את קורבן העבירה 10 דקירות בכל חלקי גופו וגרמה לו חבלות חמורות. המאשימה עתרה למתחם שבין 9 ל 14 שנות מאסר ועל הנאשם נגזרו 11 שנות מאסר בלבד. בדיון לפנינו טען בא כוח המאשימה כי המתחם לו טענה המאשימה בעניין אלימלך לעיל היה שגוי, וזו הסיבה שלא הוגש ערעור על קולת העונש (הוגש ערעור על חומרת העונש שטרם נדון - ע"פ 8114/23). ניתן להמשיך ולפרט מקרים נוספים. כך לדוגמה, במקרה שנדון בבית המשפט העליון במסגרת ע"פ 5633/22 סאלח אל דין נ' מדינת ישראל (28.11.22) הוחמר עונשו של הנאשם המרכזי ל 9 שנות מאסר, בגין אירוע עיקרי של תקיפת נהג יהודי שנסע עם משפחתו ובגין מספר מקרים של ידוי בקבוקי תבערה לעבר כוחות הביטחון; ובע"פ 2018/23 מדינת ישראל נ' סלאימה ואח' (12.10.23) נדונה תקיפת 3 יהודים חובשי כיפה שנקלעו ברכבם לפקק תנועה בעיר העתיקה בירושלים במהלכה נגרמו להם פגיעות גופניות, בית המשפט העליון ציין בהקשר לאירוע כי: "נוסעי הרכב ניצלו בנס מפגיעה קשה ביותר בגופם". על הנאשמים, שהורשעו בעבירות של מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה ובעבירות נוספות, הוטלו 58 חודשי מאסר ובמסגרת הערעור הוחמר עונשו של אחד מהם (שהורשע גם בעבירות של שיבוש מהלכי משפט והפרת הוראה חוקית) ל 66 חודשי מאסר.

בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם במכלול המקרים שפורטו בהכרעת הדין; לערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם; ולמדיניות הענישה הנוהגת, סבורני כי מתחם העונש צריך להיות בין 6 ל 10 שנות מאסר בפועל.

לא מצאתי כי יש מקום לסטות ממתחם העונש הראוי - אם לקולה משום שיקולי שיקום ואם לחומרה משום שיקולי הגנה על הציבור.

לגבי הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, אציין כי ניהול ההליך על ידי שני הצדדים היה יעיל וענייני. בסופו של יום נקבע בהכרעת הדין כי הנאשם לא ביצע את העבירה העיקרית שיוחסה לו בכתב האישום (מעשה טרור של ניסיון רצח) אלא עבירה פחותה בחומרתה. לצד זאת אזכיר כי חרף אישור הנאשם על אודות נוכחותו בזירת האירוע ואי הכחשת מעשיו, נדחו בפועל עיקר טענותיו כי לא "התכוון" וכן יתר טענותיו בנדון. גם דבריו טרם גזר הדין מעידים שלא קיבל באופן מלא אחריות על מעשיו. לגבי עברו הפלילי, אני מסכים באופן חלקי עם טענת בא כוח הנאשם שמדובר בעבר ישן בעיקרו ושאינו יכול לקבל משקל של ממש לחומרה. עוד נתתי משקל מסוים, גם אם מוגבל, לבעיות הרפואיות מהן סובל הנאשם. יוזכר, כי משקל נתונים אלה, נוכח מעשיו של הנאשם והעבירות בהן הורשע, הוא מוגבל. סוף דבר, אציע לחברי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים -

8.5 שנות מאסר בפועל, החל מיום מעצרו - 23.5.21;

מאסר לתקופה של 12 חודשים, על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות שהיא פשע;

מאסר לתקופה של 6 חודשים, על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו; והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג;

פיצוי למתלונן בסכום של 75,000 ₪.

י. ליפשיץ, שופט
[אב"ד]
השופטת גלית ציגלר:
אני מסכימה.

ג. ציגלר, שופטת
השופט שמואל מנדלבוים:
אני מסכים.

ש. מנדלבוים, שופט
סוף דבר, הוחלט פה אחד להשית על הנאשם את רכיבי העונש הבאים:
(-) 8.5 שנות מאסר בפועל, החל מיום מעצרו - 23.5.21;
(-) מאסר לתקופה של 12 חודשים, על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות שהיא פשע;
(-) מאסר לתקופה של 6 חודשים, על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו; והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון;
(-) פיצוי למתלון בסכום של 75,000 ₪. הסכום לעיל ישולם ב 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, כאשר הראשון ביניהם ישולם ביום 1.8.24 ויתרת התשלומים בתחילת כל חודש עוקב. אי תשלום מעבר ל 3 ימים עיכוב יעמיד את יתרת הסכום לפירעון מיידי. התשלומים יבוצעו רק באמצעות מזכירות בית המשפט או המרכז לגביית קנסות אגרות זכויות יוצרים וזכויות יוצרים המוטלות על יוצרי תוכן דיגיטלי קשר, במישרין או בעקיפין, עם המתלון בהקשר לפיצויים. ניתן היום, כ' סיוון תשפ"ד, 26 יוני 2024, בנוכחות הצדדים.

י. ליפשיץ, שופט
[אב"ד]
ג. ציגלר, שופטת
ש. מנדלבוים, שופט